

KŁOBUCZEK (1) *sb m*

G pl kłobucz(k)o(w).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Dem. od „klobuk” ‘pączek róży’; z neutralizacją funkcji deminutywnej; alabastrus, calyx rosae paululum se aperiens, calyculus, calyx, con(n)ivum (a. cohivum), papillatus corymbus, folliculus floris praesertim rosae priusquam dehiscat Cn: Nábieray róžey chocia biały álbo czyrwoney/poki fye nieroľkwitnie/ á náfuľz onych kłobucz(k)ow w ćieniu SienLek 64.

MM